

РЕШЕНИЕ

№ 3404

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **621** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.

ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-29002921000560-091-001/19.08.2021 година, потвърден с Решение №1746/16.11.2021 година на И.Д. Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения за периодите от 01.01.2017 годна до 30.09.2017 година на [фирма]- [населено място] за ДОО, ЗОВ, ДЗПО и УПФ в размер на 41 840,44 лева ведно с лихви за забава в размер на 17 660,48 лева/ общо задължение по РА е в размер на 59 500,92 лева./

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се, че издаденият Ревизионен акт е материално незаконосъобразен и не е установено годно изпълнително основание, водещо до прилагане на нормата на чл.209,ал.2 от ДОПК. Развиват се подробни съображения относно отсъствието на предпоставките за установяване на задълженията в посочения размер. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]-гр. С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт Б., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- И. Д. Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на

чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор Ц., която намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № ГДО-132/13.07.2018 година на Директор ТД на НАП „ГДО“ Р. Г. С. –Главен инспектор по приходите в Сектор“ Ревизии и проверки“ е упълномощена да издава заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл.113 от ДОПК и да издава резолюции за извършване на проверки считано от 10.07.2018 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 02.02.2021 година Р. Г. С. на длъжност-Началник сектор „ Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на [фирма]– [населено място], определила състава на ревизиращия екип- В. С. В.- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, М. Ц. М.- С. на длъжност – главен инспектор по приходите и П. Г. П.- на длъжност- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху доходите на ФЛ- свободни професии, граждански договори и други за периода 01.01.2016 година-31.12.2020 година, Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода 01.01.2016 година-31.12.2020 година, Окончателен данък на местни и чуждестранни физически лица по чл.37 и чл.38,ал.5 и ал.11 от ЗДДФЛ, Данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода 01.01.2016 година-31.12.2020 година ДОО за осигурители за периода 01.01.2016 годна -31.12.2020 година, Вноски за здравно осигуряване за периода от 01.01.2016 година-31.12.2020 година, Универсален пенсионен фонд- за осигурители за периода 01.01.2016 година до 31.12.2020 година, Професионален пенсионен фонд за периода 01.01.2016 година -31.12.2020 година, срока, в който следва да завърши ревизията- три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 04.02.2021 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 29.04.2021 година органът, възложил ревизията- Р. Г. С. на длъжност-Началник сектор“ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 02.07.2021 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.05.2021 година.

На 16.07.2021 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №Р-29002921000560-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 28.07.2021 година.

На 10.08.2021 година дружеството- жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изразило несъгласието си предложението за установяване.

На 19.08.2021 година Р. Г. С. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и В. С. В. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт №Р-29002921000560-091-001,с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно

посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 30.08.2021 година .

На 10.09.2021 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция "ОДОП", а И. Д. Директор на Дирекция "ОДОП" с Решение № 1746/16.11.2021 година потвърдил обжалвания РА.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 18.11.2021 година .

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-29002921000560-091-001/19.08.2021 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен.

Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО Р. Г. С. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЧЕ ЛИЦЕТО В. С. В. към датите на издаване на ЗВР, РД и РА е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, лицето М. Ц. М.- С. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността- главен инспектор по приходите, ЛИЦЕТО П. Г. П. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗАПОВЕДИТЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗВР И РД Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА – ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ, ЛИЦАТА, УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ, Т. Й. Т. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО- 16.11.2021 ГОДИНА Е ОПРЕДЕЛЕН ДА ИЗПЪЛНЯВА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ "ОДОП",НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

По отношение на органа, възложил ревизията- Р. Г. С. на длъжност- Началник сектор

“Ревизии“ при ТД на НАП ответникът по жалбата не представи доказателства за това същият служител към датата на издаване на първата ЗВР, както и към датата на издаване по последващата ЗВР и на РА да е бил надлежно оправомощен от Директор ТД на НАП-ГДО за орган, който може да възлага ревизии. Приложената Заповед от 13.07.2018 година на Директор ТД на НАП-ГДО е издадена 2 години и 7 месеца преди издаване на ЗВР от 02.02.2021 година и няма доказателства, че същата е действала към момента на издаване на ЗВР от 02.02.2021 година. Наред с това, няма доказателства, че лицето Р. Г. С. е била назначена на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ в ТД на НАП- ГДО“ към датата на издаване на ЗВР, Заповедта за изменение на ЗВР и към датата на издаване на РА. Посочената Заповед от 13.07.2018 година и предоставяща компетентност на лицето Р. С. издадена, когато същата е заемала длъжността- главен инспектор по приходите, но няма доказателства, че е била назначена на длъжността- Началник сектор “Ревизии“. Наред с това, няма доказателства, че към датата на издаване на ЗВР, така и към датата на издаване на РА лицето Р. С. да е определена за орган, който може да възлага ревизии именно на жалбоподателя/ как е определен да бъде именно орган по възлагане при извършване на ревизията на жалбоподателя / Протокол за случайно разпределение или друг документ, удостоверяващ, че ревизията е възложена именно на нея. Издадената Заповед за възлагане на ревизия от 02.02.2021 година, Заповедта за изменение на ЗВР от 29.04.2021 година и Ревизионният акт са издадени при изначална липса на материална компетентност на възлагащия орган- Р. С., която не е притежавала компетентност да възлага ревизии и да издава ревизионния акт. Наред с това, не се представиха и доказателства, че В. С. В. е заемала длъжността- главен инспектор по приходите и е била ръководител на ревизията, М. Ц. М.-С. е заемала длъжността- главен инспектор по приходите и П. Г. П. е заемала длъжността- главен инспектор по приходите към датите на издаване на ЗВР и РД. Няма и доказателства, че лицето Т. Т. към датата на издаване на Решението 16.11.2021 година е заемала длъжността- И.Д. Директор на Дирекция“ ОДОП“, за да притежава правомощия да се произнася по жалби срещу издадени Ревизионни актове.

Липсата на материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство и такива за компетентност на лицето, издало Решението в производството по административно обжалване, го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата

на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „ Ревизии“ при ТДО“ ГДО“ С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените разноски. Жалбоподателят е внесъл държавна такса в размер на 50 лева държавна такса, депозит за вещо лице в размер на 600 лева и е представяван от юрисконсулт.

В ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 5157 ОТ 22.04.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 7523/2020 Г., I ОТД. НА ВАС е посочено, че „В съдебното производство по обжалване на ревизионни актове по реда на [чл. 156 и сл. ДОПК](#), разноските се определят на основание [чл. 161 ДОПК](#). Нормата на [чл. 78 ГПК](#) не намира субсидиарно приложение на основание [§ 2 от ДР на ДОПК](#). Съгласно [чл. 161, ал. 1 ДОПК](#) на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Неоснователен е доводът за приложимост на [чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК](#) единствено в случаите, когато администрацията е представлявана от юрисконсулт. Тази норма, макар и неprecизна, определя размера на възнаграждението за процесуално представителство и защита в процеса по [ДОПК](#), в размерите, предвидени за защита от един адвокат. Страните в съдебното производство по [чл. 156 и сл. ДОПК](#), са равнопоставени. Разграничение в размера на възнаграждението за защита от юрисконсулт в зависимост от страната по делото, би нарушило принципа за равенството им в процеса. В подкрепа на горното е и Решение № 10/29.09.2016 г. на Конституционния съд по конст. дело № 3/2016 г., обн. ДВ, бр. 79/7 октомври 2016 г., според което [ГПК](#) и [ДОПК](#) третират като равнопоставени адвокатите и юрисконсултите в качеството им на представители по пълномощие на страните в производството. К. съд приема, че юридическите лица и едноличните търговци могат да избират дали да ползват услугите на адвокат или юрисконсулт за правно обслужване и процесуално представителство пред съдилищата. От изложеното се налага извод, че отговорността за разноските в процеса следва да се понесе от страните в размера за един адвокат, предвиден в [чл. 161 ДОПК](#), включително и когато

жалбоподателите са представлявани от юрисконсулт.”

В случая, жалбоподателят е представляван от юрисконсулт и на него следва да се присъжда възнаграждение съобразно минималните размери на адвокатските възнаграждения, визирани в Наредбата за минималните адвокатските възнаграждения. Делото е с определен материален интерес- 59 500,92 лева и съгласно чл.8,ал.1,т.4 от Наредбата, минималното възнаграждение е в размер на 2315 лева. Но тъй като жалбоподателят претендира само сумата от 500 лева – юрисконсултско възнаграждение , на него следва да се присъди такова именно в този размер. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1150 лева.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-29002921000560-091-001/19.08.2021 година, потвърден с Решение №1746/16.11.2021 година на И.Д Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения за периодите от 01.01.2017 годна до 30.09.2017 година на [фирма]- [населено място] за ДОО, ЗОВ, ДЗПО и УПФ в размер на 41 840,44 лева ведно с лихви за забава в размер на 17 660,48 лева/ общо задължение по РА е в размер на 59 500,92 лева./

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-ГДО ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА И.Д ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 1150 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

